

Jack Ruby: Israel's Smoking Gun

Laurent Guyénot • November 13, 2021

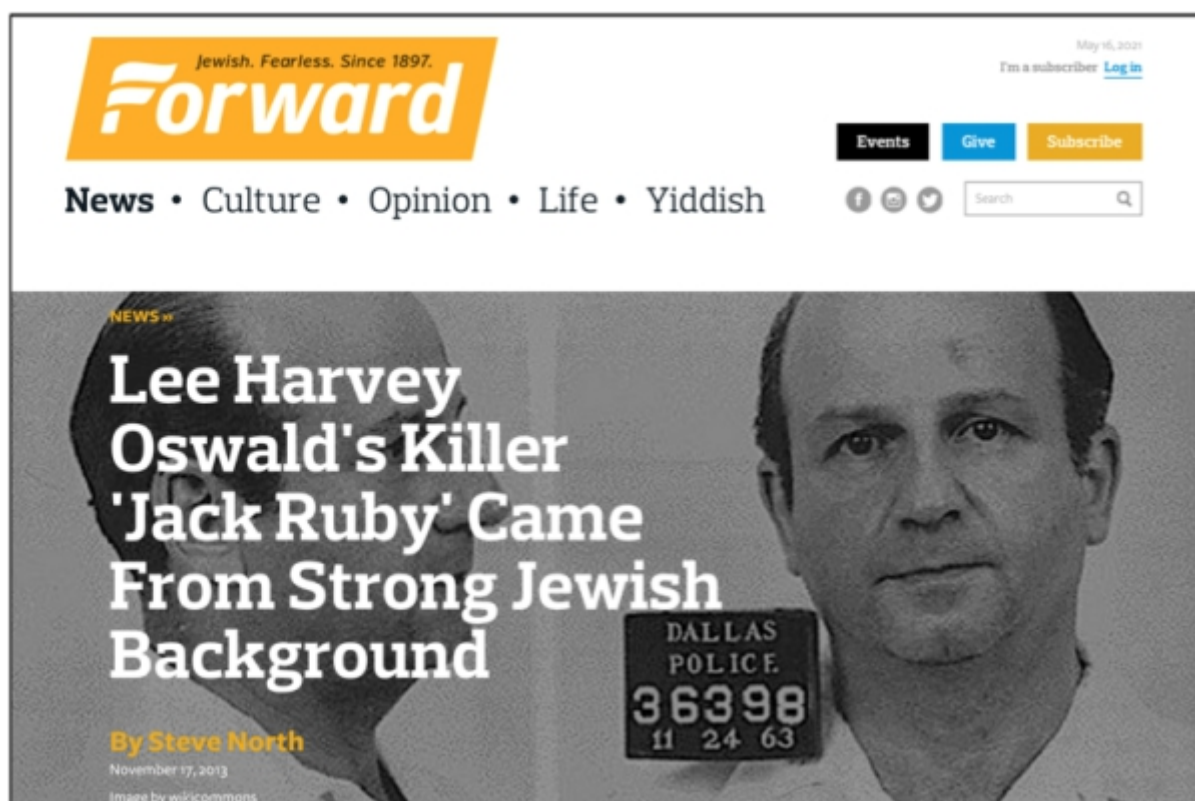
<https://www.unz.com/article/jack-ruby-israels-smoking-gun/>

Jack Ruby: Izrael füstölő fegyvere

Laurent Guyénot • 2021. november 13

https://www-unz-com.translate.google.com/article/jack-ruby-israels-smoking-gun/?_x_tr_sl=auto&_x_tr_tl=hu&_x_tr_hl=en

A K o o g l i magyar fordítása természetesen kizárólag tájékoztató jellegű

Különös paradoxon, hogy a legtöbb Kennedy-kutató, aki úgy gondolja, hogy Oswald „csak egy pofátlan volt”, rettenetesen sok időt tölt életrajzának felfedezésével. Ez körülbelül olyan hasznos, mint Oszama bin Laden vizsgálata a 9/11 megoldása érdekében. A JFK valódi merénylőire irányuló minden komoly kutatást azzal a férfival kell kezdeni, aki 1963. november 24-én 11 óra 21 perckor hasba lőtte Oswaldot a dallasi rendőrőrsön, megpecsételve ezzel annak lehetőségét, hogy egy bírósági vizsgálat felhívja a figyelmet. az ellene felhozott vád következetlenségére, és talán leleplezi a valódi elkövetőket. Általában azt várnánk, hogy a dallasi sztriptízklub tulajdonosa, Jack Ruby lesz a Kennedy igazmondói által leginkább vizsgált karakter. De ez nem így van.

Természetesen teljesen normális, hogy Earl Warren főbíró, amikor Ruby 1964. június 7-én azt mondta neki: „Célra használtak”, nem kérdezte meg, ki használta őt és milyen célra.[1] De mi a helyzet a független nyomozókkal? Csak a Forward ("News That Matters To American Jews")

olvasói érdekes-e értesülniük arról, hogy "[Lee Harvey Oswald gyilkosa, Jack Rubyja erős zsidó háttérből származik](#)", és hogy ő azt mondta Hillel Silverman rabbinak, hogy "megcsinálta" a zsidó nép számára"? Íme Steve North 2013-as cikkének vonatkozó része, amely Silverman reakcióját mutatja be, miután a rádióban hallotta, hogy egy „Jack Rubenstein” ölte meg a bérgyilkost:

„Megdöbbsentem” – mondta Silverman. „Másnap meglátogattam a börtönben, és azt mondtam: „Miért, Jack, miért?” Azt mondta: „Az amerikai népért tettem.” – szakítottam félbe Silvermant, rámutatva, hogy más jelentések szerint Ruby azt mondta, „azért, hogy megmutassa, a zsidóknak van bátorságuk”. A rabbi felsóhajtott. – Igen, említette – mondta Silverman. – De nem szeretem megemlíteni. Azt hiszem, azt mondta: "A zsidó népért tettem." De megpróbáltam kitörölni a fejemből ezt a kijelentést.”^[2]

Ruby védőügyvédje, William Kunstler szintén azt állítja emlékiratában, hogy Ruby azt mondta neki: „A zsidókért tettem”, többször is megismételve: „Azért tettem ezt, hogy ne keverjenek bele zsidókba”. Kunstler legutóbbi látogatása során Ruby átadott neki egy levelet, amelyben megismételte, hogy az volt az indítéka, hogy „megvédje az amerikai zsidókat a pogromtól, amely a merénylet miatti harag miatt következhet be”.^[3] Ruby szavainak csak egy lehetséges értelmezése van: tudnia kellett, és azoknak, akikkel Oswald megölésével megbíztad, tudniuk kellett, hogy ha Oswald ellen bíróság elé állítják, valószínűleg nyilvánvalóvá válik a zsidó keze JFK meggyilkolásában.

Miért nincs ez a döntő információ egyetlen Kennedy-gyilkosságról szóló könyvben sem, kivéve [Michael Collins Piper](#) könyvében (és most [az enyémben](#))? James Douglass, hogy a legreprezentatívabb példát vegyük, egy szemernyi bizonyíték nélkül kitart amellett, hogy Ruby amellett, hogy „chicagói maffiafunkcionárius” volt, „kapcsolatos volt a CIA-val”.^[4] Douglass egyszer sem említi Ruby zsidó származását, valódi neve pedig csak egyetlen végjegyzetben található, amely egy másik szerzőt idéz. Lehetséges, hogy Douglass furcsa mulasztásának ugyanaz az indítéka, mint Ruby Oswald-gyilkosságának, nevezetesen, hogy „megvédje az amerikai zsidókat a pogromtól, amely a merénylet miatti harag miatt következhet be”?

Nem Ruby az egyetlen Oswaldhoz köthető személy, akinek a „zsidókra” utaló zavaros szavait gondosan eltitkolják a nyilvánosság előtt. 1977. március 29-én holtan találták George DeMohrenschildt orosz geológust, aki 1962-ben barátságot kötött Oswalddal Dallasban, J. Walton Moore CIA-ügynök kérésére. Halálát öngyilkosságnak minősítették, de a serriff jelentése megemlíti, hogy utolsó hónapjaiban arról panaszkodott, hogy „a zsidók” és a „zsidó maffia” igyekezett megszerezni őt.^[5] Felesége megerősítette Jim Marrs-nak, a *Crossfire: The Plot that Killed Kennedy* (1989) szerzőjének, hogy férje úgy gondolja, hogy „a zsidó maffia és az FBI” igyekezett megszerezni őt.^[6] A legtöbb, a JFK-gyilkosság iránt enyhén érdeklődő ember tud DeMohrenschildt és Oswald kapcsolatáról, de hányan hallották már ezt az érdekesítő – sőt terhelő – részletet?

Miután DeMohrenschildt 1963 júniusában elköltözött Dallasból, Oswaldot Ruth Paine kísérte, aki a Texas School Book Depository-ban talált neki munkát, ahol október 16-án kezdett

dolgozni.[7] Minden könyvben elhangzik, hogy Ruth Paine a CIA nevében vigyázott Oswaldra, de soha nem adnak bizonyítékot. Másrészt meglepődve olvastam a Warren Bizottságnak [tett vallomásaiban](#), hogy az 1950-es években Ruth Paine „vezetője volt az indianapolisi zsidó közösségnek”, és olyan zsidó bevándorlókkal dolgozott együtt, akik „üzleti találkozók során jiddisül beszéltek. ”[8] Jack Ruby jiddisül is kötött üzleteket, mint látni fogjuk. Ami azt illeti, besurrant a dallas-i rendőrsre azzal az ürüggyel, hogy fordít a jiddis riportereknek (**milyen jiddis riportereknek van szükségük fordítóra az Egyesült Államokban?**).

Ez az információ a Rubyról írt egyetlen hasznos könyvből származik: **Seth Kantor 1978 *Who Was Jack Ruby?*** Kantor a *Dallas Times Herald* riportere volt 1963-ban. Ismerte [Rubyt](#), és kevesebb mint tíz méterre volt tőle, amikor lelőtte Oswaldot. Kantor aprólékos nyomozása fontos hozzájárulást jelent Kennedy meggyilkolásával kapcsolatos igazság felkutatásához. A cikk további részében leginkább az ő könyvéből, valamint Michael Collins Piper *végző ítéletéből* és néhány más forrásból fogok meríteni.

Jack Ruby a Carousel sztriptízklubja előtt

Gengszterek Sionért

Zárójelentésében a Warren-bizottság kijelentette, hogy „nem tud jelentős kapcsolatot megállapítani Ruby és a szervezett bűnözés között”, mert „Ruby tagadta, hogy szervezett bűnözői tevékenységekkel áll kapcsolatban, és a bűnüldöző szervek megerősítették ezt a tagadást”. [9] De rengeteg bizonyíték van Ruby szervezett bűnözéssel való kapcsolatára. Robert Blakey, a képviselőház merényletekkel foglalkozó bizottságának főtanácsosa 1977 és 1979 között a következőket mondta: „A legvalószínűbb magyarázat Oswald Jack Ruby általi meggyilkolására az volt, hogy Ruby a szervezett bűnözés nevében üldözte őt, és megpróbálta elérni legalább háromszor a negyvennyolc órában, mielőtt örökre elhallgattatta. [10] A JFK-gyilkosságban és az azt követő Oswald-gyilkosságban vádolt „szervezett bűnözés”

természetesen a legártalmatlanabb következtetés volt, amelyre a HSCA előállhatott, azon túl, hogy nevenségessé tette magát, megerősítve a Warren-bizottság két magányos dió történetét. Így a *Washington Post* címezhetette: „JFK HALÁLHOZ ÖSSZEFÜGGŐ MOBSTEREK”.^[11]

A hiányzó szó itt a „zsidó”. A legtöbb amerikai, aki megtudta, hogy Jack Ruby maffiózó, valószínűleg olasznak gondolta, akárcsak a hollywoodi gengszterek. Nem mondták el nekik, hogy az igazi neve Jacob Leon Rubenstein, hogy zsidó lengyel bevándorlók fia, hogy közvetlenül Oswald lelövése előtt járt a zsinagógában, és hogy később bevallotta rabbijának, hogy „a zsidókért tette. .”

Jacob Rubenstein a zsidó maffiához, más néven jiddis kapcsolathoz tartozott. 1947-ben Chicagóból Dallasba költözött, 15 másik chicagói maffiózó (3 olasz és 9 zsidó) nyomában, akik ott telepedtek le, hogy átvegyék a prostitúciós üzletet. Ekkor változtatta a nevét Rubensteinről Rubyra. Ruby mentora és példaképe [Mickey Cohen](#) volt, aki Chicagóban működött a tilalom idején, de aztán Hollywoodban tevékenykedett. Az Oswald lelövésével kapcsolatos per során Ruby jogi csapata Melvin Belli, Cohen régi barátja és ügyvédje volt (Belli védekezése az volt, hogy Ruby átmeneti őrületbe esett egy „pszichomotoros epilepszia” miatt).^[12] 1947-ben Cohen követte Benjamin Siegelbaumot, más néven Bugsy Siegelt (1991-ben Hollywood romantikázta) a „Murder Incorporated” élén. Cohen és Siegelbaum [Meyer Lansky](#)nak (született [Suchowljansky](#)nak), a leghatalmasabb zsidó maffiafőnöknek volt beszámolva, aki vagyonának egy részét havannai kaszinóival és bordélyházaival építette fel, amelyektől 1959-ben Castro megfosztotta. Lansky életrajzírója, Hank Messick írja le őt. mint a National Crime Syndicate vezetője. „Nagyrészt Lansky-nak köszönhetően a szervezett bűnözés a politikai testen egy csúnya, műtéttel eltávolítható növekedésből gazdasági és politikai rendszerünk rákos részévé vált.”^[13]

Meyer Lansky Izraelben, 1971

Mickey Cohen visszaemlékezéseiben azt állítja, hogy az 1940-es és 1950-es években „elmerült Izraelben”, és dicsekszik a Haganah fegyvercsempészetéhez való pénzügyi és bűnügyi hozzájárulásával. Gary Wean, a Los Angeles-i Rendőrkapitányság nyomozó őrmestere azt állítja a *Hal a bíróságon* (1987) című könyvében, hogy kétszer látta Rubyt Hollywoodban, 1946-ban és 1947-ben Cohen jelenlétében.^[14] Azt is írja, hogy Cohen gyakran érintkezett

Menachem Beginnel,[\[15\]](#)és hogy barátnőjét, Candy Barr sztriptíztáncosnőt Menachem Beginnel és Rubyval is megosztotta.[\[16\]](#)

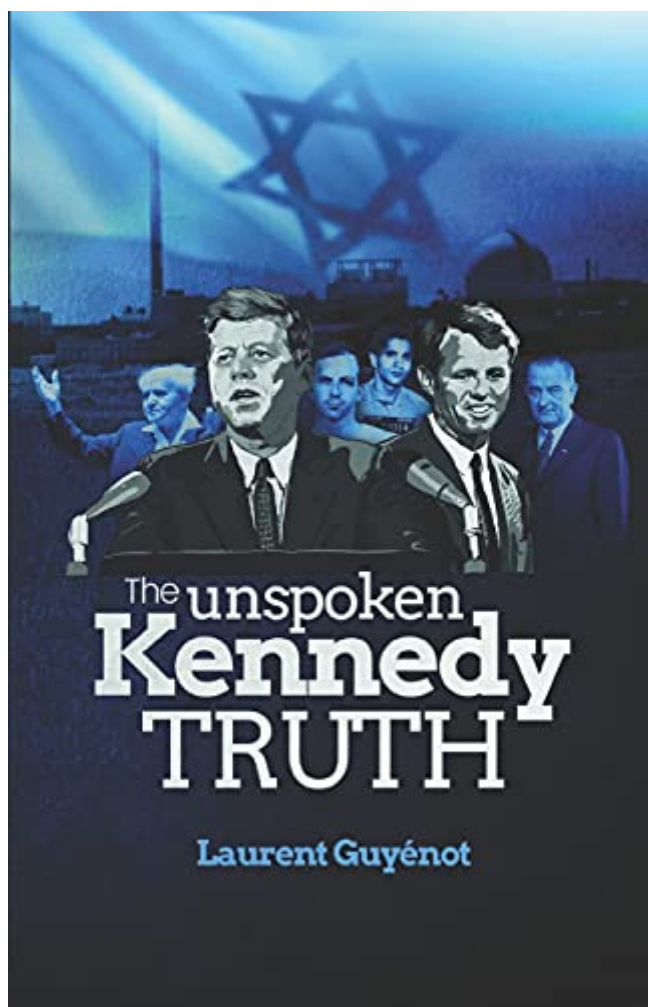
Nem Cohen volt az egyetlen maffiózó, aki Izraelnek dolgozott. Paktumot kötöttek a prominens cionisták és a zsidó maffiafőnökök között 1945 körül, amikor a Haganah megszervezte az Egyesült Államoktól Palesztináig terjedő fegyverek és robbanóanyagok rendkívül hatékony feketepiacát. A műveletet egy körülbelül 40 gazdag amerikai zsidóból álló csoport szervezte, akik ígéretet tettek arra, hogy segítik David Ben-Guriont, amikor az 1945 júliusában New Yorkba látogatott. Rudolf Sonneborn vezetésével a csoport egy jótékonyági szervezet, a Sonneborn Institute jogi fedezete alatt működött, melynek történetét Leonard Slater meséli el a [The Pledge](#) című művében (Simon & Schuster, 1970).[\[17\]](#)A csoport a Zsidó Ügynökségtől elkülönülten működött, hogy megvédje a jogellenes tevékenységekben való közvetlen részvételtől. Aktív tagjai közé tartozott Teddy Kollek, *Jeruzsálem leendő polgármestere (1965-1993)*, aki szintén [kulcsszerepet játszott a CIA-Moszad Szövetség létrehozásában](#). Robert Rockaway dokumentálta a zsidó alvilág hozzájárulását ehhez a hadművelethez a [„Gangsters for Zion: How Jewish genbsters help Izrael függetlenségét”](#) című cikkében. Ír:

1945-ben a Jewish Agency, az állam előtti izraeli kormány David Ben-Gurion vezetésével hatalmas, titkos fegyvervásárlási és -csempészi hálózatot hozott létre az Egyesült Államokban. A hadművelet a Haganah égisze alá került, az izraeli védelmi erők földalatti elődje, és amerikaiak százai vettek részt benne az élet minden területéről. Voltak közöttük milliomosok, rabbinikus hallgatók, fémhulladék-kereskedők, volt GI-k, főiskolai hallgatók, longshore-ok, iparosok, vegyészek, mérnökök, protestánsok és katolikusok, valamint zsidók. Az egyik csoport, amely névtelen maradt, és akiről ritkán beszéltek, kemény, utcai, nem félt férfiak voltak, akik készpénzhez fértek hozzá: zsidó gengszterek.

Ben-Gurion az Egyesült Államokba küldte nehézfegyverzet vásárlására, a Haganah ügynöke, Yehuda Arazi felkereste Meyer Lanskyt, és találkozott a Murder, Incorporated tagjaival. Egy másik Haganah követ, Reuvin Dafni, aki izraeli konzul lesz Los Angelesben és New Yorkban, szintén foglalkozott zsidó gengszterekkel. „Amikor interjút készítettem Dafnival – írja Rockaway –, mesélt a zsidó maffiózókkal való találkozásairól. Találkozásait a helyi zsidó közösség tagjai szervezték meg. Az első találkozása Miamiában volt Sam Kay-jel, egy vezető miami zsidó gengszterrel.” Dafni találkozott Bugsy Siegellel is.

Ahogy Dafni meséli: „Elmeséltem neki a történetemet, hogy a Haganah hogyan gyűjtött pénzt, hogy fegyvereket vásárolhasson a harchoz. Amikor befejeztem, Siegel megkérdezte: 'Azt akarod mondani, hogy a zsidók harcolnak?' Igen – válaszoltam. Aztán Siegel, aki az asztal túloldalán ült, előrehajolt, amíg az orra majdnem meg nem érte az enyémet. – A harcra gondol, mint a gyilkolásra? Igen, válaszoltam. Siegel hátradőlt, rám nézett egy pillanatra, és azt mondta: 'Rendben, veled vagyok.'” „A továbbiakban – emlékezett Dafni – minden héten kaptam egy telefonhívást, hogy menjek el az étterembe. És minden héten kaptam egy bőröndöt, tele 5 és 10 dolláros bankjegyekkel. A kifizetések addig folytatódtak, amíg el nem hagytam Los Angeleset. Dafni becslése szerint Siegel összesen 50 000 dollárt adott neki.[\[18\]](#)

A „Sionért gengszterek” némelyike – írja Rockaway – „etnikai hűségből tették ezt”, vagy „a zsidók védelmezőinek, szinte bibliai harcosoknak tekintették magukat. Ez része volt az énképüknek.”[\[19\]](#)

Ilyen volt Jack Ruby hátere és énképe is. Fegyvercsempészettel kapcsolatos tevékenysége jól dokumentált, bár az a tény, hogy ez Izrael javára történt, gyakran homályos. A *Coup d'État Amerikában: A CIA és John F. Kennedy meggyilkolása* (1975) című művében Allan Weberman Ruby és más maffiózók fegyverkereskedési tevékenységére hivatkozik, de nem tesz említést zsidóságukról (hacsak nem azt mondja, hogy Ruby „erősen náciellenes volt” eufemizmusnak számít a zsidóság miatt), és azt állítja, hogy valójában felfegyverezték Castrót – miközben egyidejűleg részt vettek a CIA megölésére irányuló összeesküvésében.[\[20\]](#)

Ruby ismerte Lewis McWillie-t, a Lansky fivérek Tropicana éjszakai klub kaszinójának menedzserét Havannában. Miután 1959 januárjában Castro megdöntötte Batistát, Meyer Lansky Miami-ba költözött, de Jake Lanskyt letartóztatták, és egy luxusbörtönbe, a trescorniai fogolytáborba zárták, egy másik maffiafigurával, Santo Trafficante Jr-vel együtt. Bár nem zsidó, Trafficante hűséget esküdött a Lansky fivéreknek, és irányította Havanna szerencsejáték- és prostitúciós ütüinek jelentős részét. A börtönben Jake Lanskyt és Trafficante-t gyakran meglátogatta Lewis McWillie, aki a szabadulásukról tárgyalt Castróval. Ruby 1964. június 7-én mesélt a Warren-bizottságnak arról, hogy 1959-ben Havannában meglátogatta Lewis McWillie-t, és arról is beszélt, hogy ismeri McWillie főnökeit, akiket a nevük kiejtésétől való félelem

miatt „a Fox testvéreknek,[21](McWillie később elismerte a HSCA-nak, hogy „Jack Ruby egyszer ott lehetett velem [Havannában].” Ruby hozzátette a Warren Bizottsághoz, hogy McWillie és az egyik testvér később meglátogatta őt Dallasban.[22]

Seth Kantor idéz egy titkos üzenetet, amelyet a CIA központja küldtek McGeorge Bundy nemzetbiztonsági tanácsadónak 1963. november 28-án, megerősítve, hogy miközben Santo Trafficante 1959-ben „viszonylagos luxusban élt egy kubai börtönben”, gyakran meglátogatták. „egy Ruby nevű amerikai gengszter típustól”. [23]

A jelentések szerint 1962 szeptemberében Trafficante azt mondta José Almannak, a Miamiban élő kubai száműzött közösség egyik prominens tagjának, hogy „Kennedy elnök megkapja azt, ami vele jár”. Aleman nem értett egyet, és azzal érvelt, hogy Kennedyt újraválasztják. – Nem, José – mondta Trafficante. – Meg fogják ütni.[24]Amikor Richard Sprague, a HSCA munkatársa megkérdezte Trafficantét: „Megbeszélte valaha valakivel Kennedy elnök meggyilkolásának terveit a meggyilkolása előtt?” Trafficante nem volt hajlandó válaszolni.[25]

Amint Kantor részletesen bemutatja, Jack Ruby 1963-ban ismételten kapcsolatba került a zsidó alvilág tagjaival. Június 8-án „a chicagói zsarolók nagy csoportja kezdett megjelenni a Ruby's Carouselben és két másik közeli sztriptíz-show klubban. egy bizalmas jelentésre Jesse E. Curry dallasi rendőrfőnöknek, amelyet Robert L. May Jr. hadnagy írt, aki a helyettes osztag vezetője volt.[26]Ruby alvilági kapcsolata felerősödött a Kennedy elnök meggyilkolását megelőző 11 nap alatt, „amikor Ruby hirtelen aláírt egy meghatalmazást, feladva bizonyos jogait saját pénze felett. Emellett hirtelen vásárolt és szerelt fel először egy széfet a dallasi éjszakai klub üzemeltetőjeként eltöltött 16 év alatt, hogy extra pénzeket tároljon.”[27]Ebben az időszakban „Ruby egy sor telefonhívást kapott a Carouselnél egy ismeretlen férfitől, aki soha nem hagyott üzenetet, amikor Ruby kint volt.”[28]November 11-én Ruby Dallasban találkozott Alexander Philip Gruberrel, aki a Mickey Cohennel való kapcsolatairól volt ismert. Gruber, aki évek óta nem járt Rubyban, elmondta az FBI-nak, hogy akkoriban Joplin Missouriban tartózkodott, és egyszerűen úgy döntött, hogy beszáll Rubyba, „mivel a texasi Dallas körülbelül 100 mérföldre volt Joplintól” (a távolság 360 mérföld).[29]November 22-én délután Ruby felhívta Alex Grubert Los Angelesben. "Gruber ezt követően azt mondta az FBI-nak, hogy nem igazán tudja, miért hívott Ruby.”[30]Valószínűleg ekkor kapott Ruby egy ajánlatot, amit nem tudott visszautasítani.

Rubyt minden bizonnyal tájékoztatták arról a pontos pillanatról, amikor Oswaldot átszállítják a dallasi rendőrörsről a megyei börtönbe. A volt brit hírszerző tiszt, John Hughes-Wilson ezredes szerint Sam Bloom, a „fogadó bizottság” zsidó elnöke volt az, aki meghívta Kennedyt Dallasba, aki azt javasolta a rendőrségnek, hogy „költözzék el az állítólagos merénylőt [Oswaldot] az országból. A dallasi rendőrörsre a Dallas megyei börtönbe, hogy jó sztorit és képeket adjanak a híradóknak. És "amikor a rendőrség később átkutatta Ruby otthonát, találtak egy cédulát Bloom nevével, címével és telefonszámával."[\[31\]](#)

Ruby annak látszólagos kísérleteként, hogy lehetlenné tegye szerződése teljesítését, névtelenül próbálta figyelmeztetni a dallasi rendőrséget: Billy Grammer hadnagy, a dallasi rendőrség diszpécser, [akinek nyilatkozata itt olvasható](#), névtelen telefonhívást kapott 3-kor. november 24-én egy férfitől, aki ismerte Grammer nevét. A telefonáló azt mondta Grammernek, hogy tudott arról a tervről, hogy kiköltöztetik Oswaldot az alagsorból, és hacsak nem változtatnak Oswald áthelyezésére vonatkozó terveken, „meg fogjuk ölni”. Miután Oswaldot lelőtték, Grammer, aki ismerte Rubyt, és ismerősnek találta a hangot a hívás idején, Rubyt azonosította hívóként.[\[32\]](#)

Ruby és a dallasi rendőrség

Amikor Ruby november 24-én vasárnap lelőtte Oswaldot, nem ez volt az első alkalom, hogy beengedték a dallasi rendőrségre. Minden rendőrrel tudott a városban, és majdnem olyan gyakran ácsorgott a Rendőrkapitányságon, mint a rendőrök a Carousel sztriptízklubjában. „Mindig is nagyon közel álltam a rendőrséghez, nem tudom, miért” – mondta a Warren-bizottságnak. A legvalószínűbb, hogy a dallasi rendőrökkel való baráti viszony az ő különleges maffiafeladata volt, és minden bizonnyal az oka annak, hogy őt választották Oswald elhallgattatására: kevesen tudtak ilyen könnyen bejutni a dallasi rendőrségre.

Ruby sok időt töltött ott péntek 22-től vasárnap 23-ig, és többször is megpróbált belépni a harmadik emelet 317-es szobájába, ahol Oswaldot kihallgatták. Pénteken kora este, azon a napon, amikor Kennedyt meggyilkolták és Oswaldot letartóztatták,

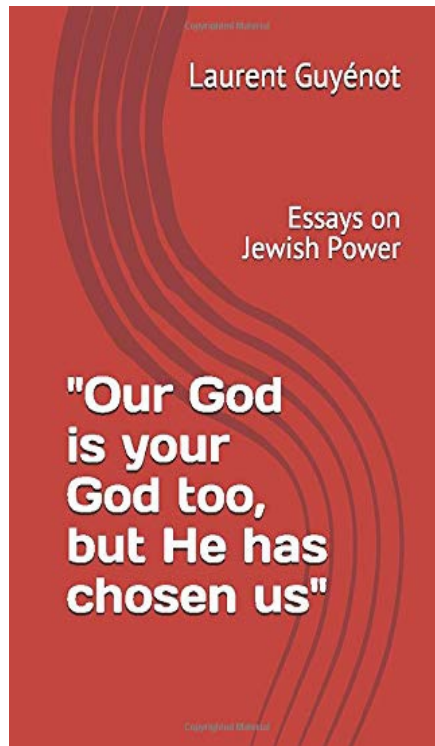
nem sokkal 19 óra után John Rutledge, a *The Dallas Morning News* veterán rendőrrportere, látta Jack Rubyt, akit látásból könnyen felismert, amint egy nyilvános liftből a harmadik emeletre lép. / Ruby két férfi között volt, akik hajtókás igazolványt viseltek, ami alapján városon kívüli riporterként azonosították őket. Mindhárman gyorsan elsétáltak egy rendőr mellett, aki a lifteknél állomásozott, hogy távol tartsanak mindenkit, aki nem volt hivatalos ügye. Ruby meggörnyedt, írt valamit egy papírra, majd megmutatta az egyik riporternek, miközben a 317-es szoba felé sétáltak, ahol Fritz kapitány és mások kihallgatták Oswaldot. ... Egy őrt állítottak ki az iroda ajtajához, nehogy az újságírók bejussanak a telefonba, de Rubynak nem okozott gondot bejutni. Ismerte az őrt. Ruby belépett, és kezet fogott Eberhardttal, aki megkérdezte, mit csinál. Ruby jegyzetpapír volt a kezében, és azt mondta, hogy fordítóként dolgozik a külföldi sajtó számára.[33]

Íme a pontos szavai August M. Eberhardt nyomozónak a Warren-bizottsághoz (online [itt](#)):

EBERHARDT úr. Bejött és köszönt, kezet fogott velem. Megkérdeztem, mit csinál. Elmondta, hogy az újságok fordítója. Természetesen tudtam, hogy tud jiddisül. Egy jegyzetfüzet volt a kezében...

GRIFFIN úr. Tudod, volt-e izraeli újság vagy jiddis?

EBERHARDT úr. Egy csomóan rohagáltak ott, és azon az ismeretlen nyelven beszéltek. Nem tudom, mit mondtak.

Milyen kár, hogy ezeket a jiddisül beszélő riportereket nem sikerült felkutatni és azonosítani. Victor R. Robertson Jr., a dallasi WFAA rádió és tévé riportere, aki ismerte Rubyt, szintén azt vallotta, hogy látta őt a Rendőrkapitányságon, amikor megpróbált belépni a 317-es számra, miközben Oswald bent volt. A tanúvallomások ellenére a Bizottság tagadta, hogy Ruby valaha is a harmadik emeleten tartózkodott péntek este.

Később ugyanazon a napon, miután rövid látogatást tett a zsinagógában, Ruby vett egy tucat sült marhahús szendvicset, és „telefonált Richard M. Sims gyilkossági nyomozónak, és felajánlotta, hogy az ingyenes ételt közvetlenül az irodába szállítja. Sims megköszönte, de azt mondta, hogy a napi munkának vége, és nem lesz szükségük enni. Ruby talált még egy okot, hogy menjen, és 23:30 körül ismét kiszállt a liftből a harmadik emeleten. [34]Éjfélkor Ruby a rendőrség alagsori üléstermében tartott sajtótájékoztatóra tartott, amikor Oswaldot kiállították. A Warren Report elismeri, hogy Ruby ott van, de véletlenszerű szemlélőként ábrázolja. „A Bizottság a nyilvánosság számára készített 888 oldalas jelentésében sehol nem szerepelt abban, hogy Ruby egy hónappal a bűncselekmény után beismerte az FBI-t, hogy egy töltött, orr alatti revolvért hordott a jobb zsebében az oswaldi sajtóülésen. a gyülekezeti terem.” Ruby nem tudta elég közel megközelíteni Oswaldot, hogy lelője, mivel a szoba tele volt újságírókkal és fotósokkal. [35]

23-án, szombaton Ruby szendvicseket hozott az újságíróknak a rendőrség sajtótermébe; „Megbízható külső szemtanúk számoltak be arról, hogy látták Rubyt vagy beszélgettek vele szombat délután – például Jeremiah A. O’Leary Jr. a *Washington Startól* és Thayer Waldo, a *The Fort Worth Star-Telegram* riportere. Mégis, jegyzi meg Kantor,

A Warren-bizottság kijelentette, hogy „nem tud határozott következtetést levonni arról, hogy Ruby szombaton ellátogatott-e a dallasi rendőrségre vagy sem”, mert „egyetlen rendőr sem jelentette Ruby jelenlétét azon a napon”, és mert „Ruby nem

említett ilyen látogatást”. / Más szóval, a Warren-bizottság úgy döntött, hogy nem volt összeesküvés a dallasi rendőrök és Jack Ruby között, mert akkoriban egyikük sem jelentette be.[36]

Vasárnap reggel intézkedtek Oswald megyei börtönbe szállításáról. Valamivel 10:30 után Kantor azt feltételezi, hogy „hívást kezdeményeztek Ruby lakásában lévő, nem listázott telefonra; Rubynak megmondták, hol kell bemennie az állomásra, és hogy a transzfer furgon úton van.[37] Ruby először a Western Union irodájába ment a következő blokkban, és éppen időben érkezett, hogy lássa, hogy Oswaldot áthelyezik. Ezt a szűk időzítést annak bizonyítékeként használták fel, hogy nem volt előre megfontoltság, és így összeesküvés sem. De Kantor úgy gondolja, hogy Ruby bejárata a rendőrségre az alagsori börtön irodaterületéhez vezető nyilvános lépcsőn keresztül „kiválthatta az engedélyt, hogy Oswaldot le kell hozni”, és hihető bizonyítékot szolgáltat arra vonatkozóan, hogy ez megtörtént.[38] Még mindig nem tisztázott, hogyan lépett be Ruby az állomásra, de a Ház bizottsága 1979-ben úgy döntött, hogy „kevésbé valószínű, hogy Ruby segítség nélkül lépett be a rendőrségre”.[39]

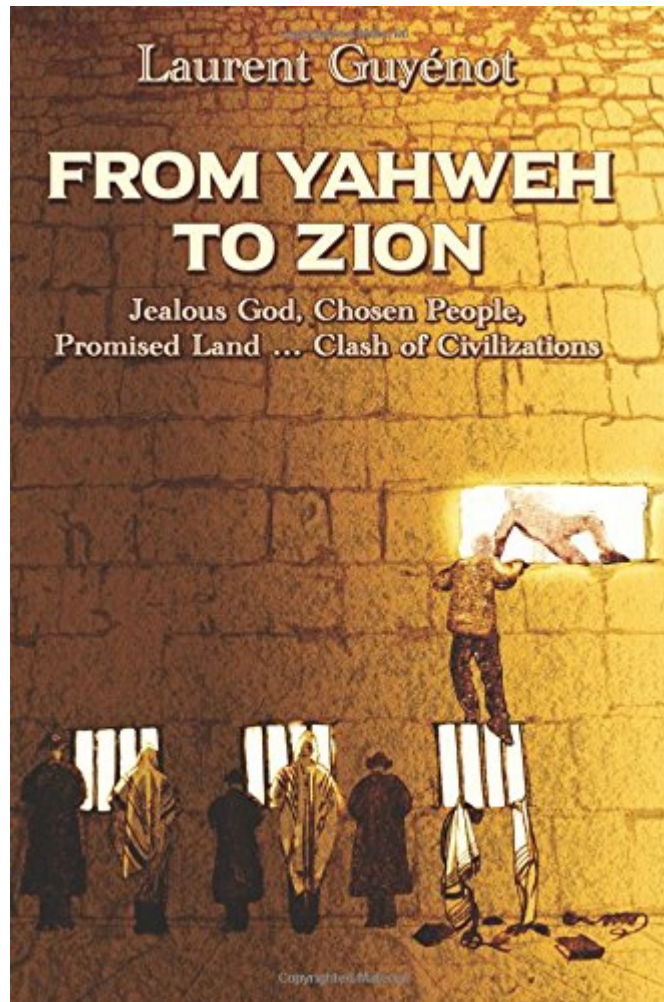
Jack Ruby 1964 februárjában tartott előzetes meghallgatása után

A Johnson-Ruby kapcsolat

Rubyn kívül tudunk egy személyről, aki lépéseket tett annak érdekében, hogy Oswaldot örökre elhallgattassák. Mivel Ruby csak egy golyót tudott löni Oswaldra – azt mondta, hogy hármat tervezett –, Oswald még életben volt, amikor megérkezett a Dallas Parkland Kórházba. *Dr. Charles Crenshaw felidézi JFK, Conspiracy of Silence* című könyvében(1992) szerint, miközben Oswaldot más sebésekkel operálta, észrevette, hogy egy ismeretlen férfi, aki úgy nézett ki, mint Oliver Hardy, és a hátsó zsebéből lógó pisztoly lépett be a műtőbe. Percekkel később közölték vele, hogy sürgősen hívták, és elhagyta a műtőt, hogy átvegye. **A hívás az új**

esküdt elnöktől, Lyndon Johnsontól érkezett, aki először megkérdezte: „Dr. Crenshaw, hogy van a megvádolt bérgyilkos? Crenshaw így válaszolt: „Mr. Elnök, jelenleg tartja magát.” Aztán Johnson határozottan kijelentette: „Dr. Crenshaw, halotti ágyas vallomást kérek a megvádolt bérgyilkostól. Van egy férfi a műtőben, aki elfogadja a nyilatkozatot. Teljes együttműködésre számítok ebben az ügyben.” Dr. Crenshaw „Igen, uram” válaszolt, és letette. Harminc évvel később így nyilatkozott: „Amikor hitetlenkedve álltam, járt az agyam. Első, A „halálági vallomás” azt jelenti, hogy valaki meg fog halni. Ha Oswald nem hal meg az asztalon, "Oliver Hardy" vagy valaki más fogja megölni? Mivel Dr. Crenshaw éppen azt mondta Johnsonnak, hogy Oswald „tartja magát”, a „halálági vallomás” kifejezés burkolt parancsként hangzott, hogy Oswald ne hagyja el élve a műtöt. Valóban úgy hangzott, mintha Johnson azt akarta volna, hogy Ruby munkája befejeződjön. Pillanatokkal azután, hogy Dr. Crenshaw visszament a műtőbe, Oswald szívverése leállt: „Oliver Hardy” eltűnt, soha többé nem látták. „Az eset – írta Crenshaw – megzavarta a logikát. Zavarba ejtő volt, hogy az Egyesült Államok elnöke személyesen miért vett részt a merénylet kivizsgálásában, vagy miért veszi ki a vizsgálatot a texasi hatóságok kezéből.” Ha Oswald nem hal meg az asztalon, "Oliver Hardy" vagy valaki más fogja megölni? Mivel Dr. Crenshaw éppen azt mondta Johnsonnak, hogy Oswald „tartja magát”, a „halálági vallomás” kifejezés burkolt parancsként hangzott, hogy Oswald ne hagyja el élve a műtöt. Valóban úgy hangzott, mintha Johnson azt akarta volna, hogy Ruby munkája befejeződjön. Pillanatokkal azután, hogy Dr. Crenshaw visszament a műtőbe, Oswald szívverése leállt: „Oliver Hardy” eltűnt, soha többé nem látták. „Az eset – írta Crenshaw – megzavarta a logikát. Zavarba ejtő volt, hogy az Egyesült Államok elnöke személyesen miért vett részt a merénylet kivizsgálásában, vagy miért veszi ki a vizsgálatot a texasi hatóságok kezéből.” Ha Oswald nem hal meg az asztalon, "Oliver Hardy" vagy valaki más fogja megölni? Mivel Dr. Crenshaw éppen azt mondta Johnsonnak, hogy Oswald „tartja magát”, a „halálági vallomás” kifejezés burkolt parancsként hangzott, hogy Oswald ne hagyja el élve a műtöt. Valóban úgy hangzott, mintha Johnson azt akarta volna, hogy Ruby munkája befejeződjön. Pillanatokkal azután, hogy Dr. Crenshaw visszament a műtőbe, Oswald szívverése leállt: „Oliver Hardy” eltűnt, soha többé nem látták.”[40]

Rengeteg bizonyíték van Johnson központi szerepére Kennedy meggyilkolásában. És mesélik, hogy Jack Ruby egyenesen rá mutatott rá, mint az ötletgazdára. A Dallas megyei börtönben 1965 márciusában tartott rövid filmes sajtótájékoztató végén Ruby ezt mondta: „Amikor Adlai Stevensonról beszéltem, ha ő lenne alelnök, soha nem gyilkolták volna meg szeretett elnökünket, Kennedyt.” Arra kérték, hogy magyarázza el, mire gondol, Ruby így folytatta: „Nos, a válasz a most hivatalban lévő ember.”[41]

Honnan tudhatott Ruby Johnson bűnösségéről? A Nixon egykori ügynöke, Roger Stone azt állítja, hogy az ő jelenlétében Nixon felismerte Rubyt, mint „Johnson fiúk” egyikét.[42] Kétlem ezt a történetet; Stone képes lett volna ellensúlyozni a Ruby Nixonnal való kapcsolatáról szóló újabb pletykát, amelyet egy 1947-es hamisított FBI-jegyzet váltott ki, amely szerint „az egyik chicagói Jack Rubenstein [...] információs feladatokat lát el Richard Nixon kongresszusi képviselő személyzete számára”. [43] De van még egy dolog, ami Rubyt Johnsonhoz köti.

1964. június 7-én Earl Warren főbírónak és a bizottság többi tagjának tett vallomásában Ruby könyörgött, hogy lehetőséget adjon neki, hogy közvetlenül Johnsonnal beszélhessen, különben „a letragikusabb dolgot fogod látni, ami valaha is fog történni”, hozzátéve, hogy „talán valamit meg lehet menteni... ha elnökünk, Lyndon Johnson tőlem tudná az igazságot.” [44] Ez Johnsonnak címzett burkolt fenyegetésként értelmezhető. Ruby, akit ekkorra már halálra ítélték, talán arra próbálta emlékeztetni Johnsont, hogy a szerződésében elnöki kegyelem is szerepelt (Oswaldot Kennedyék iránti szeretetből lőtte le, nem igaz?). Ami még ennél is érdekesebb, Ruby utalt arra, hogy Izrael hírneve csorbát szenvedhet, ha megszólal: „Bizonyos tragikus esemény fog történni, ha nem fogadod el a tanúságtételemet, és nem igazolsz le valahogy, hogy népem ne szenvedjen azért, amit tettem.” Elmondása szerint attól tartott, hogy cselekedetét arra használják fel, hogy „valamilyen hazugságot keltsen a zsidó hit némelyikével kapcsolatban”. Ruby azt is kijelentette Warrennek: „Célra használtak fel”, de a Bizottságban senki sem vette a fáradságot, hogy megkérdezze, ki használta őt és milyen célra. [45] Rubynak csak egy hónappal később (1964. július 18-án) adott ki egy második értelmetlen Warren-bizottsági interjút a

zavaros vallomása, ezúttal nem más, mint Arlen „Magic Bullet” Spectre (átírata [itt](#)). Csalódottsága megmagyarázza, hogy 1965 márciusában miért vádolta meg végül Johnson. Nem sokkal ezután írt egy tizenhat oldalas levelet, amelyet sikerült kicsempésznie a börtönből, és Johnsont hibáztatta Kennedy meggyilkolásáért, és az előbbit „a legrosszabb rendű nácinak” nevezte.[46]Ezzel valószínűleg siettetten saját halálát, 1967. január 3-án.

Az ügy Johnson ellen

Az előző Kennedy-cikkem egyik hozzászólója azzal érvelt, hogy Izrael indítékának tézise nem meggyőző, mert az Izraeli Mély Államnak más lehetőségei is voltak, mint Kennedy megölése, hogy folytathassa Dimona projektjét. Azt válaszoltam, hogy egy gyilkos indítéka ritkán az, hogy nincs más választása, mint a gyilkolás, hanem az, hogy döntő előnyt talál a gyilkosságban. Azt is megjegyeztem, hogy akárkik is voltak a merénylők, nyilvánvalóan nem csak az volt a céljuk, hogy megszabaduljanak Kennedytől, hanem az is, hogy Johnsont irányítsák. És ezt gyorsan meg kellett tenni, mert Kennedyék azzal voltak elfoglalva, hogy lerombolják Johnson hírnevét, és hamarosan változást jelentenek be az alelnöki posztban. *Horace Busby, az LBJ régi segédje és a The Thirty-First of March szerzője szerint*(2005) Johnson rájött, hogy 1963 novemberének elején Robert Kennedy országos riportercsapatot küldött Texasba, hogy teljesen megsemmisítsék őt. „Azért vagyunk itt, hogy munkát végezzünk Lyndon Johnson ügyében” – mondta az egyik híradó egy ügyvédnek, akit tévedésből Johnson ellenségének hitt. "Amikor túl leszünk a dögunalommal, Kennedy 1964-ben nem fog tudni hozzányúlni egy 10 méteres rúddal"[47](idézi ebből [a cikkből](#) Robert Morrow, aki több informatív cikkeket írt Johnsonról és „gyilkos pszichopátiájáról”). Richard Nixon, aki történetesen Dallasban tartózkodott Kennedy előtt egy nappal, kiszivárogtatta a pletykát a *Dallas Morning News*-nak, amely november 22-én közölte^a hírt „Nixon előrejelzése szerint JFK eldobhatja Johnsont”. Ehelyett Johnson még aznap elnök lett (és Nixon [tudta, hogy Johnson áll mögötte](#)).[48]

[Home](#) > [U.S. News](#)

Lyndon Johnson: Israel Has Had No Better Friend

Historians generally regard Johnson as the president most uniformly friendly to Israel

JTA and Ron Kampeas | May 09, 2018 6:14 PM

Szóval, mivel Kennedy meggyilkolása puccs volt Johnson hatalomra juttatására – mi más lehet? –, nem volt vesztegetni való idő: ezt meg kellett tenni az új kampány kezdete és az alelnöki jegyváltás híre előtt. megjelent (Nixon jóslata volt az első és az utolsó). Ha most tudni akarjuk a puccs indítékát, csak azt kell kérdeznünk: Milyen jelentős változás történt az Egyesült Államok politikájában Johnson idején? A változás akkor még nem volt látható az amerikai közvélemény számára, de mára már jól ismertek, legalábbis a zsidó és izraeli sajtó olvasói. „Lyndon Johnson: Israel Had No Better Friend” – fejtette ki a *Haaretz* 2018. május 9-én.

„A történészek általában úgy tekintenek Johnsonra, mint az Izraelhez legegyszerűbben barátságos elnökre” – közölte a *Jewish Telegraphic Agency*.

Johnson volt az első elnök, aki egy izraeli miniszterelnököt, Levi Eskolt állami látogatásra hívta. Annyira jól kijöttek egymással – mindketten farmerek voltak –, hogy Johnson azt a ritka bókot fejezte ki Eshkolnak, hogy meghívta a tanyára.

Az LBJ hamarosan felhagyott az Izraelre nehezedő nyomással, hogy tisztázzák a dimonai reaktort. Növelte az izraeli fegyvereladásokat, és 1968-ban, miután Izrael elsődleges beszállítója, Franciaország embargót rendelt el az arab világgal való kapcsolatok ápolásának eszközeként, az Egyesült Államok lett Izrael fő fegyverszállítója, és megindította azokat a tárgyalásokat, amelyek a Phantom vadászpilóták eladása Izraelnek.

Johnson erőteljesebben akart elkötelezni magát Izrael ügye mellett az 1967-es hatnapos háborút megelőzően, de úgy érezte, hogy a vietnami háború kudarcai miatt a katonai ereje drámai megnyilvánulása korlátozva volt. Ennek ellenére a háború alatt

hadihajókat utasított Szíria partjaitól 50 mérföldön belülre, figyelmeztetve a szovjeteket, hogy ne avatkozzanak be.

A háborút közvetlenül követő beszédében Johnson már az elején elfojtott minden olyan spekulációt, amely szerint az Egyesült Államok nyomást fog gyakorolni Izraelre, hogy egyoldalúan adja fel az elfoglalt területeket. Nemcsak a „földet a békéért” formulát fektette le, amely az ENSZ Biztonsági Tanácsának későbbi határozataihoz vezet, hanem világossá tette, hogy minden formulának biztosítania kell a zsidók hozzáférését Jeruzsálem óvárosába.

Jó dolog, hogy Johnstont az izraeli sajtó úgy dicséri, mint az amerikai elnököt, aki „határozottan Izrael-párti irányba mutatta az amerikai politikát”, mert másrészt a dallasi puccsban játszott döntő szerepe is egyre nagyobb teret hódít. figyelmet, amint azt a *Nemzeti Tudakozó* 2019. december 2-i száma is illusztrálja. Bárki, aki tud egy plusz egyet hozzáadni, logikus következtetést is levonhat.

Nézd meg Laurent Guyénot „Izrael és a Kennedy testvérek merényletei” című filmjét, és oszd meg:

https://www.youtube.com/watch?v=a_kh5tb7PtA

Megjegyzések

[1] Seth Kantor, *The Ruby Cover-Up*, Zebra Books, 1980, p. 49.

[2] Steve North, „Lee Harvey Oswald gyilkosa, Jack Ruby erős zsidó háttérből származott”, *The Forward*, 2013. november 17., a forward.com oldalon

[3] William Kunstler, *Életem radikális jogászként*, Carol Publishing, 1994, p. 158.

[4] James Douglass, *JFK és a kimondhatatlan: Miért halt meg és miért számít*, Touchstone, 2008, p. 357.

[5] Douglass, *JFK és a kimondhatatlan*, p. 47; A seriff hivatal jelentése a mcadams.posc.mu.edu/death2.txt webhelyről

[6] Jim Marrs, *Crossfire: The Plot that Killed Kennedy*, Carroll és Graf, 1989, p. 285.

[7] Douglass, *JFK és a kimondhatatlan*, 169–171.

[8] A https://mcadams.posc.mu.edu/russ/testimony/paine_r3.htm oldalon

[9] Kantor, *The Ruby Cover-Up*, p. 48.

[10] https://en.wikipedia.org/wiki/Jack_Ruby#Ruby's_motive

[11] Gaeton Fonzi, *Az utolsó nyomozás: Egy volt szövetségi nyomozó felfedi a férfit a JFK megölésére irányuló összeesküvés mögött*, 1993, Skyhorse, 2013, k. 405–76.

Iratkozzon fel az Új oszlopokra

[12] Michael Collins Piper, *Végső ítélet: The Missing Link in the JFK Assassination Conspiracy*, American Free Press, 6. kiadás, 2005, 1. o. 239.

[13] Hank Messick, *Lansky*, Putnam fiai, 1971, p. 9.

[14] Michael Collins Piper, *Végső ítélet*, p. 222.

[15] Gary Wean, *Van egy hal a bíróságon*, Casitas Books, 1987, p. 681, idézi Piper, *Final Judgment*, *op. cit.*, p. 219-27, 232-7.

[16] Michael Collins Piper, *Végső ítélet*, p. 224.

[17] Olvassa el Ricky-Dale Calhoun „Dávid felfegyverzése: A Haganah illegális fegyverbeszerzési hálózata az Egyesült Államokban 1945-1949” című könyvét, *Journal of Palestine Studies* Vol. XXXVI, 4. szám (2007 nyár), 22–32. oldal, [online itt](#).

[18] Robert Rockaway, „Gangsters for Sion. Jom Ha'atzmaut: Hogyan segítették a zsidó maffiózók Izrael függetlenségét”, 2018. április 19., a tabletmag.com -on

[19] Robert Rockaway, „Gangsters for Sion”, a tabletmag.com oldalon

[20] Alan J. Weberman és Michael Canfield, *Coup d'État in America: The CIA and the Assassination of John F. Kennedy*, Quick American Archives, 1975, 151–180. (178. o.). Michael Piper megemlíti (*Végső ítélet*, 232. o.), hogy Alan J. Weberman, a JFK kutatója felfedte azt a kevésbé ismert tényt, hogy Ruby 1955-ben Izraelbe utazott, de a Weberman webhelyére mutató hivatkozás mára elhalálozott, és én Webermant nagyon jónak tartom. megbízhatatlan forrás

[21] Bernard Fensterwald, *Coincidence or Conspiracy* (idézi Piper, *Végső ítélet*, 228-229. o.).

[22] Richard Gildbride, *Matrix for Assassination: the JFK Conspiracy*, Trafford, 2009.

[23] Kantor, *The Ruby Cover-Up*, 255-256.

[24] Kantor, *The Ruby Cover-Up*, 259-264.

[25] Kantor, *The Ruby Cover-Up*, p. 402.

[26] Kantor, *The Ruby Cover-Up*, p. 53.

- [27] Kantor, *The Ruby Cover-Up*, p. 48.
- [28] Kantor, *The Ruby Cover-Up*, p. 104.
- [29] Kantor, *The Ruby Cover-Up*, 56-59.
- [30] Kantor, *The Ruby Cover-Up*, p. 91.
- [31] John Hughes-Wilson, *JFK-An American Coup d'État: The Truth Behind the Kennedy Assassination*, John Blake, 2014.
- [32] Ebben [a megjegyzésben megemlítve](#).
- [33] Kantor, *The Ruby Cover-Up*, 96-97.
- [34] Kantor, *The Ruby Cover-Up*, p. 98.
- [35] Kantor, *The Ruby Cover-Up*, 100-101.
- [36] Kantor, *The Ruby Cover-Up*, p. 116.
- [37] Kantor, *The Ruby Cover-Up*, p. 132.
- [38] Kantor, *The Ruby Cover-Up*, p. 141.
- [39] Kantor, *The Ruby Cover-Up*, p. 409.
- [40] Charles A. Crenshaw, *JFK, Conspiracy of Silence*, Signet, 1992, 185-189., 5. és
- [41] Ez a képsor látható az 1988-as „[The day the dream meghalt](#)” dokumentumfilmben , 38:20; Ha további információra van szüksége Ruby Johnsonról és a zsidókról szóló nyilatkozatairól, látogassa [meg ezt a weboldalt](#) .)
- [42] Patrick Howley: Miért volt valószínűleg Jack Ruby a Kennedy-összeesküvés része, *The Daily Caller* , 2014. március 14., [dailycaller.com](#)
- [43] Másolat: [www.jfkmurdersolved.com/nixonruby.htm](#). A hamisítást több következtetés is bizonyítja: először is Nixon pályakezdő volt 1947-ben, és csak a következő évben kezdett vádat emelni Alger Hiss ellen (a feljegyzés egyetlen valószínű kontextusa). Másodszor, „Jack Rubensteinre” utal, aki 1947 novemberében Chicagóban élt, amikor Ruby már megváltoztatta a nevét, és addigra Dallasba költözött. Végül a dokumentum irányítószámot tartalmaz, amikor az akkor még nem létezett.
- [44] Olvassa el Ruby letételét [itt](#) .
- [45] Seth Kantor, *The Ruby Cover-Up*, p. 49.
- [46] Phillip Nelson, *LBJ: The Mastermind of JFK's Assassination*, 604-607.
- [47] Horace Busby, *The Thirty-First of March: intim portré Lyndon Johnson utolsó hivatali napjairól*, Farrar, Straus és Giroux, 2005, 129-130.
- [48] „Nixon viccek arról, hogy LBJ megöli JFK-t”, a [YouTube](#) -on